

хата и недоумѣнието на мюдюринна пристѣпилъ къмъ него и съ нѣколко благи и привѣтливи думи го замолилъ да се поуталожи и да сѣдне, добавайки, че похвалитѣ и хубавитѣ думи, които той чулъ отъ приятели Търновци и Еленчани, породило желание да се срѣщни съ него.

— Минавайки прѣзъ Елена, казалъ Стамболовъ, дойдохъ да изпълня това си желание.

Тѣзи думи по-успокоили оплашения мюдюринъ и той се поопомнилъ и чакъ тогава се сетилъ да каже на Стамболова добръ дошелъ и да го покани да сѣдне.

Току що Стамболовъ сѣдналъ вратата се отворила и въ стаята влѣзалъ единъ заптия, кой-